

[Finansministeren]

ale budgetter, sådan som jeg også tidligere har haft lejlighed til at påvise det, mangler 3 mia kr.

Sandheden er videre, at de skattelettelser, der gives, kun for en lille dels vedkommende tilfalder modtagerne af de omtalte sociale ydelser og for størstedelen af modtagerne langt fra kan opveje nedgangen i de sociale ydelser.

Jeg er parat med et helt arsenal af konkrete eksempler, men det er jo sådan set overflødigt, hvis hr. Svend Andersen (Rosk. a.) vil give den indrømmelse, at det, jeg her har sagt, er konsekvensen af fremskridtspartiets ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal sige til finansministeren, at når jeg sagde før, at enhver lønmodtagerfamilie får en nettoreallønsfremgang på 1.200 kr. om måneden, så er det, efter at forskellige offentlige ydelser er trukket fra. Det vil sige, der er taget højde for, at man efter 1. juli 1979 ikke længere får børnetilskud. Der er taget højde for, at der sker en mindre nedsettelse af boligsikringen, og der er taget højde for de andre ting.

For det, finansministeren glemmer, er, at der gives 20 mia kr. i skattelettelser. Nu siger finansministeren, at dette kun i meget ringe udstrækning kommer de mennesker til gode, som går glip af disse ydelser. Det er vel normalt, at folk, der har børn under 16 år, og som derfor er berettiget til børnetilskud, også er unge mennesker, som altså har en ganske almindelig indtægt, enten i form af at de har lønnet arbejde, eller i form af at de får arbejdsløshedsunderstøttelse, og det samme gør sig gældende for dem, der har børn i daginstitutioner; igen drejer det sig om yngre mennesker og dermed altså mennesker, som yder en arbejdsindsats og dermed selvfølgelig får glæde af, at man sætter indkomstskatterne ned. Jeg må stadig væk erindre finansministeren om, at 85-90 pct. af alle indkomstskatter betales af lønmodtagere og hovedsagelig af lønmodtagere med almindelige indtægter. Derfor er det dem, der får glæde af, at man forhøjer den skattefrie bundgrænse, sådan som vi foreslår.

Derfor er det altså sådan, at den typiske lønmodtagerfamilie får en nettoreallønsfremgang på 1.200 kr. om måneden, hvorimod man ved at følge SV-regeringens politik vil komme til at få en reallønsnedgang på 300-400 kr. om måneden.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at minde hr. Svend Andersen (Rosk. a.) om, hvad det var han sagde i første omgang, hvad det var, han sagde i går, og hvad det var, han sagde i forgårs. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, at alle får det bedre i fremskridtssamfundet, at ingen socialt dårligt stillet går ned.

Hvad med det ægtepar, hvor den ene ægtefælle er over 67 år og den anden er under 67, men over 62 år? De får i dag en disponibel pension på 39.683 kr.; det erstattes af ca. 32.000 i ensartet folkepension i fremskridtssamfundet. De får en nedgang.

Tag invalidepensionisten på laveste trin, som den 1. januar 1979 ville få 15.864 kr., men som i hvert fald for en pæn portions vedkommende overhovedet ingen invalidepension får i fremskridtssamfundet. Hvad henvises de til? De henvises til en kontanthjælpskonto, hvor der mangler 3 mia kr.

Eller tag enkepensionisten, der den 1. januar 1979 ville få 25.128 kr., og som efter fremskridtspartiets forslag ingenting får. Hvad henvises de til? De henvises til en kontanthjælpskonto, hvor der mangler 3 mia kr.

Ingen af disse grupper har nogen som helst glæde af fremskridtspartiets skatteforslag. Jeg kan godt komme med nogle flere eksempler, men jeg tror, disse må bidrage til, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) forstår det, og at vi måske kan nærme os hinanden.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal gøre finansministeren opmærksom på, at der mangler ikke 3 mia kr. under kontanthjælpskontoen. Den er forhøjet, og det er den, fordi der kan være enkelte tilfælde, når vi f. eks. skærer enkepensionen væk, hvor man i stedet for skal have kontanthjælpsordninger, sådan at man selvfølgelig får mindst det samme, som man får i øjeblikket.